

ՏԱՍՆԵՐԿՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 բուրլ, կէս տարվանը 6 բուրլ:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Օտարաբաղադրացիք դիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция «Мелк»

Խմբագրատանը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
խրաբանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԳԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մամուլի անադուլութիւն:—Ներքին ՏԵՍՈՒ-
թիւն: Նամակ Բագուր: Ներքին լուրեր:—ԱՐ-
ՏԱՌԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Արտաքին լուրեր:—ԽԱՌՆ
ԼՈՒՐԵՐ:—ՀԵՌԱՅԻՆՆԵՐ:—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ-
ՆԵՐ:—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Խաչադրոյի յիշատակա-
րանք:

ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՆԱԳՆՈՒԹԻՒՆԸ

Մեղու Հայաստանի:—Լրագրիւր, որ ուրիշ-
ներին քարոզում է ազնուութիւն, ինքն գործ
է դնում ամենամանկայել միջոցներ իր հա-
կաւորներին վրա ստուեր գցելու հա-
մար:

Ամեն կէտերի վրա ջարդված, այդ լրա-
գիրը և նրա վարդապետը սկսել են այժմ մի
նոր անկայել միջոց գործ դնել,—այն է
աշխատել ստուեր գցել «Մշակի» աշխատա-
կիցներ վրա:

Նախ խաւարասէր լրագիրը սկսել է հե-
տեւել միջոց գործ դնել: Երբ մէկը սկսում
է գրել «Մշակի» մէջ, թէ կուզ կեղծեալ
անունով, «Մեղու» խմբագրութիւնը ամե-
նամանկայել կերպով մերկայցնում է մեր
աշխատակցի իսկական ազգանունը, որ ըն-
դունված բան չէ իր յարգը ճանաչող մա-
մուլի մէջ, և ապա սկսում է քննութեան
տակ գցել ոչ թէ մարդու յայտնած մտքերը,
բայց թէ ով է, ինչ տեսակ մարդ է մեր
աշխատակցը կամ թղթակիցը, ինչ ուսում
ստացած մարդ է, ում որդի է, ինչ դասա-
կարգի մարդ է, ինչ փշակի մարդ է, ում
մօտ ծառայել է և այլն: Դա ամենամանա-
րայականացող, մոլորեցնող և ամեն լողիկա-
յից գուրդ միջոց է,—սովորեցնել ամբողջին

ոչ թէ մարդու յայտնած մտքի, նրա գոր-
ծունեութեան վրա ուշադրութիւն դարձնել,
այլ մարդու ծագումի վրա, նրա ինչ հօր
զաւակը լինելու վրա:

Մեղ շատ քիչ է հետաքրքրում իմանալ
թէ «Մեղու» խմբագրութեան բոլոր ան-
դամները, սկսած Սիմէօնեանցից, Սպան-
դարեանցից և վերջացնելով Մուրադեանով ու
Գեղամեանցով,—ինչ տեսակ հայրերի որ-
դիներ են եղել: Մենք եթէ շատ լաւ գի-
տենայինք էլ թէ Սիմէօնեանցի կամ Սպան-
դարեանցի հայրերը ովքեր են եղել,—զար-
ձեալ մենք այդ բանին ոչինչ նշանակու-
թիւն չէինք տալ:

Երբեք Սպանդարեան, որ այդ տեսակ ան-
կայել կերպով վերաբերվում է լրագրի մէջ
դէպի «Մշակի» գաւառական աշխատակից-
ները, չէր հաւանի եթէ փոխանակ նրա
առաջնորդող յօդուածները քննելու, սկսէին
անադիւն կերպով խօսել թէ նա ինքն ո՞վ է,
ինչ է, ում որդի է և այլն: Նա, որպէս Եւրո-
պայում կրթված (?) մարդ, անշուշտ կը պա-
տասխանէր. մի՞թէ չը գիտէք որ բոլոր ե-
րևելի մարդիկ աննշան ծագումի մարդիկ
են: Ո՞վ էր Ֆրանկլին,—մի գրաւար. ո՞վ էր
Միշլէ,—մի ստոր ծագումի մարդ. ո՞վ էր
Պրուդոն,—գիւղում իր հօր կովերը արա-
ծացնող մի գիւղացի տղայ, յետոյ քաղա-
քում գրաւար, և այլն:

«Մշակը», ընդհանրապէս, դրանով պար-
ծնում է որ նա իր աշխատակիցները գուր-
է բերում բուն ժողովրդից, ամբողջից և
միշտ աշխատել է իրան չը շրջապատել մի-
միայն ուսումնական ֆիրմա ունեցող հա-
մալարանականներով:

Դա տգէտների և անբարոյականացած
մարդկանց սովորութիւնն է դատել մարդու
մասին ոչ թէ այն գիտութեան համեմատ,
որ նա ստացել է, այն դիրքի համեմատ, որ
նա ինքն իր համար է ստեղծել, այն գաղա-
փարների համեմատ, որ նա յայտնում է,—
բայց դատել մարդու մասին նայելով թէ
ինչ ծագումի մարդ է, ում որդի է:

Թիֆլիսի հայ հասարակութեան ամենա-
տգէտ մասի մէջ այդ սովորութիւնը կայ:
Վերադառնում է համալսարանից մի բժիշկ,
մի փաստաբան: Նա ո՞վ է, ում որդի է,
նախ և առաջ հարցնում է թիֆլիսեցին:
Եւ երբ իմանում է թէ նա Աւետիքի կամ
Կիրակոսի որդի է,—նա անմիջապէս հա-
մոզվում է որ եկողը լաւ բժիշկ, կամ լաւ
փաստաբան չէ կարող լինել:

Եւ հարցնող լինի. «Մեղու» աշխատա-
կիցները, որոնք այդքան խիստ են դէպի
«Մշակի» աշխատակիցների ծագումը, դէպի
նրանց անցեալը, իրանք, այդ երևելի լրա-
գրի աշխատակիցները, սկսած խմբագրից,
միթէ ճշմարիտ իշխանական ծագումից են...
Ո՞վ է Սիմէօնեանց, ո՞վ է Սպանդարեան, ո-
րին միշտ ծաղրում էր նայն «Մեղու», որ-
տեղ նա այժմ աշխատակցում է մի կտոր
հացի համար, ով է Գեղամեան, ո՞վ է Մու-
րադեան: Արդեօք գործակատար լինելը մի
վաճառականի մօտ, ինչպէս ակնարկում է
«Մեղու» և մեր թղթակիցներից միմի վրա,
արգելք է դնում մարդուն վճռել ծանր
կրօնական խնդիրներ բռնանի ձեռով, աշխա-
տակցել լրագրին և գրել բեմական դրուած-
ներ...

Երկրորդ անկայել ակնարկութիւն, որ ա-

նում է «Մեղու» մեր լրագրի աշխատա-
կիցների վրա այն է, որ «Մշակի» սկզբնա-
կան աշխատակիցներից բոլորն էլ հեռացել
են, իսկ մնաց Բաքի, որովհետեւ մեզանից
չբաժնւմ է ստանում:

Մենք երբեք չէինք յայտնում մի իրողու-
թիւն, բայց այժմ ստիպված ենք յայտնել,
այն է որ Սպանդարեան և Յարոյ հեռա-
ցան «Մշակի» խմբագրութիւնից 1878
թվին, որովհետեւ փող էին պահանջում,
իսկ մեր թերթը առաջին տարին ամենա-
բեկաւ դառնալով, դեռ ևս չը գիտէինք ինչ-
քան միջոցներ կունենանք, որպէս զի ծըշ-
գութեամբ որոշեցք մեր մշտական աշխա-
տակիցների վարձը:

Բայց չը նայելով մեր նեղ դրութեանը
պ. Սպանդարեան պահանջում էր մեզանից
1500 բուրլ տարեկան, այդ գիտէ ամբողջ
խմբագրութիւնը, իսկ Յարոյ պահանջում
էր որ մենք նրան անմիջապէս ուղարկէինք
մեր հաշուով փարկը:

Բայց այդ մարդիկ փառաւոր կերպով
դուրս եկան «Մշակի» խմբագրութիւնից և
ուղարկեցին մեզ մի նամակ, որի մէջ յայտ-
նում էին, որ համաձայն չեն «Մշակի»
ուղղութեանը:

«Մեղու» մարդիկ հետեւում են լոյսւյլի
սկզբունքին. «նպատակին հասնելու հա-
մար ամեն միջոցները սուրբ են»:

Երբ հարկաւոր է, ասում են որ «Մշակի»
խմբագրիւր մի սաստիկ հեռատես, չարա-
նպատակ մարդ է, մէֆիստօֆէլ է, որ
իրան նպատակ է դրել կորցնել ազգը, ե-
կեղեցին և այլն և որ խաղաղութեան է իր բո-
լոր աշխատակիցներին ինչպէս ուղղում է:

ԽԱՉԱԿՈՐԻ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԸ

Այդ մտածութիւնները դարձեցին իմ մէջ իմ
անցեալի սարսափելի յիշողութիւնները և երևան
հանեցին սոսկալի պատկերներ: Եւ արիւնոտ ձեռ-
քերով քանի քանի տարիներ շարունակ, անդա-
դար ոսկու ամբարներ էի դիզում, բայց իմ ան-
շաղ սիրտը ոչինչ բանից զոհանալ չէր կարողա-
նում: Եւ մնում էի միշտ աղքատ, միշտ թշուառ,
որովհետեւ ունեցածովս չէի բաւականանում:

Երբեք, այն անտառների պատրիարքը, կը
լինէր ոչ աւելի քան յիսուն տարեկան, բայց նը-
րա երկաթի կաղնուածքը կորցրել էր իր ամբու-
թիւնը: Նա ծերացել էր աւելի վաղ, քան թէ նե-
րում էր նրա հասակը: Երևում էր, որ նա իր
կենսութեան շատ զօրախտութիւնների էր հանդի-
պել, շատ տանջանքներ էր կրել, որոնց հետքերը
դեռ մնում էին նրա տիրամած ձակատի վրա:
Առանձնութեան մէջ, հեռու աշխարհից, բնակվե-
լով լայնատարած ծովի ափի մօտ, երբի, նրա ա-
վերների մէջ նա կամեցել էր թափել իր անցեալ
կենսութիւնները:

Բայց ինչ որ աւելի էր ինձ դարմայնում, դա
էր նրա արտասանութիւնը: Մենք խօսում էինք
ուսաց լեզուով: Եւ այդ լեզուով այնքան վարժ
էի խօսում, որ ոչ ոք չէր կարող կասկածել, որ
ես ուսու չեմ: Բայց նրա ինչ աղից լինելը դեռ
ես չը գիտէի. նրա արտասանութիւնը ինձ բոլոր-
ովին խորթ էր թւում: Նայն կասկածը, որպէս
ես նկատում էի, ունէր ծերունին և իմ վերաբե-
թութեամբ: Իմ վարժ խօսելը չէր կարող նրան
համոզել, թէ ես ուսու եմ: Իմ դէմքը, իմ զօ-

գրութիւնը, իմ սե մազերը, բոլորովին հակառակ
վկայութիւն էին տալիս իմ մասին:

Ընթերցող արդէն պատրաստ էր. մենք բոլորե-
ցինք սեղանի շուրջը. Նէնէն նստեց իմ մօտ, իսկ
պառաւոր նստեց ծերունու մօտ: Իմ որսորդական
սրտակի մէջ մնացել էր բաւական արագ, եւ տը-
նեցի ծերունուն, նա խմեց: Սառած ուղեղը տա-
քացաւ. նա սկսեց աւելի և աւելի կենդանանալ:
Բայց բոլորովին առասպելական մի երևոյթ էր
ներկայացնում այդ ծածկալիտ արեւը: Նա իր
մասին ամենին չէր խօսում, և երբ իր վրա
խօսք էր լինում, միշտ աշխատում էր խոյս տալ,
կամ հարեանցորդին անցնել, առանց մի որչա միտք
յայտնելու: Բայց եւս նրա երեսի խորշումներէ մէջ
նկատում էի մի գաղտնիք, որ ամենայն զգուշու-
թեամբ թաքցնում էր:

Եւ խմեցող նրան արագի մնացորդը եւ:
Սկզբում խօսակցութիւնը խիստ հասարակ բա-
նեցի վրա էր. ծերունին խօսում էր ծովի վրա,
ձկների տեսակների վրա, խօսում էր, թէ որքան
իր «պառաւոր» օգնում է իրան, չորացնում է,
պատրաստում է ձկները, և ինքը տարէն մի քա-
նի անգամ կարողանում է քաղաք գնալ, իր ձկնե-
րէնները վաճառելու համար և այլն: Բայց ո՞վ էր
այդ պառաւոր, արդեօք նրա կիներն էր, ազգականն
էր,—այդ մասին ոչինչ չէր խօսում:

Նէնէն և պառաւոր չուտով հեռացան ընթերցի
սեղանից. մեր խօսակցութիւնը նրանց չէր դա-
ղեցնում: Պատաւը քաղվեցաւ մի անկիւնում, ըս-
կսեց ներքի, որովհետեւ շատ յոգնած էր, իսկ
Նէնէն մօտեցաւ ճրագի լոյսին, սկսեց մի բան
կարել: Նրան այնպէս պառաւոր ընծայել էր իր լաւ
հագուստներից մէկը, որ ինքը չէր գործածում, և
Նէնէն այդ հագուստը ձեռում էր, յարմարացնում
էր իր հասակին:

Եւ և ձկնորդը մնացին մենակ:
—Շատ ժամանակ է, որ դուք այդ ծովի ափի
մօտ էք բնակվում, հարցրի ես.
—Աւելի քան վեց տարի:
—Միշտ ձեռքն էիք որսում:
—Այո:
—Իսկ առաջ:
—Այդ մի հարցրու...
Մէջ մտաւ Նէնէն, իր կարը բերելով և ինձ
ցոյց տալով:

—Տես, Մուրադ, ինչպէս լաւ կարեցի. այստեղ
շատ լայն էր. նեղղրի. այստեղ երկայն էր, կարե-
ցի. այդ կոճակներն էլ պիտի փոխեմ. այն ժա-
մանակ աւելի լաւ կը լինի:

Եւ գովեցի նրա աշխատութիւնը, նա ուրախա-
ցաւ, և դարձեալ գնաց նստեց ճրագի մօտ:
Բայց Նէնէն հետ խօսալու ժամանակ, եւ չէի
նկատել, թէ որպիսի խռովութեան մէջ էր գտնու-
վում ծերունին, երբ նա լսեց իմ անունը՝ «Մու-
րադ»:

—Մուրադ... կրկնեց նա խորհրդաւոր ձայնով
և դարձաւ դէպի ինձ, հարցնելով.
—Դա ուստի անունն է:
—Ապա ինչ աղիք անունն է:
—Այսպիսի անուն կրում են հայերը:
—Եւ էլ հայ եմ:
—Միթէ... ասաց նա և խորին մտածութեան
մէջ ընկաւ:

Ոչինչ հարկ չը կար առաքելի ծերունու մօտ
թաքցնել իմ ազգութիւնը. եւ այդ անում էի
միայն այն ժամանակ, երբ պէտք էր խաբել մե-
կին: Բայց այդ խրճիթի մէջ վերին աստիճանի ան-
ապահովութիւն կը լինէր, եթէ ես անկեղծ չը լինէի:
Երբեք, աւելի հետաքրքրութեամբ հարցրեց.
—Ո՞ր երկրից էք:

—Պարսկաստանից:
Նրա հետաքրքրութիւնը աւելի ևս զգուկացաւ:
—Ճշմարիտ էք ասում:—Ո՞ր գաւառից:
—Սաբաթից:
—Ո՞ր գիւղից:
—Սաբաթ գիւղից:

Այժմ տիրեց նրան մի տեսակ խռովութիւն,
մի տեսակ սոսկում, որպիսին տիրում է այն
մարդկանց, որոնք անպիտոթեամբ ընդունում են
իրանց տանը մի անծանօթ հիւր, որին սկզբում
լաւ մարդ էին համարում, իսկ յետոյ յայտնվում
է, որ նա անպիտոսնի մէկն է: Երևում էր, որ
ծերունին տեղեկութիւններ ունէր Պարսկաստանի
կամ Սաբաթի հասարակութեան մասին: Նա
հարցրեց.

—Ինչպէս է ձեր հօր անունը:
—Սաֆար:
—Իսկ ձեր մօր անունը:
—Նազանի:
—Ո՞ւմ աղջիկն էր ձեր մայրը:
—Նրա հայրը կոչվում էր Բարսեղ, իսկ մօր
անունը Եղիսայ էր:

Երբեք, բոլորովին գունամախիլացաւ:
—Ինչպէս էր կոչվում ձեր պապը:
—Ալօ, և մեր տոհմը նրա անունով կրում է
Ալօսեան ազգանունը:
—Որդի... գոչեց ծերունին և մարեցաւ կուրծ-
քիս վրա:
Վերջին բառը նա արտասանեց հայերէն լե-
զուով:

Եւ բոլորովին ապշած էի, կարծում էի, թէ
տեսածս երազ էր: Միթէ դա իմ հայրն էր: Այդ
ինչ անակնկալ դէպք էր, մի այնպիսի խուլ, մո-
ռացված տեղում, ձկնորսի մենաւոր խրճիթի մէջ,
զանեղ նրան, որը վաղուց արդէն մեռած կամ

Երբ հարկաւոր է ասում են որ, ընդհանուր կառավար, Գրիգոր Արծրունի մի խեղճ, ողորմելի անհաւորութիւն է, որ ինքն երբեք ոչինչ ուղղութիւն չէր տալիս «Մշակին», այլ «Մշակի» հիմնողները և ուղղութիւն տուողները Սպանդարեանցն էր, Զարնն էր, Պալատան էր, Զմէկեանն էր, Ամերիկեանն էր:

Երբ հարկաւոր է, ասում են որ Գրիգոր Արծրունին իր նպատակներին համար ազնւոյն է դարձրել Ամերիկեանցին, ուրիշ անգամ ասում են որ Գրիգոր Արծրունին խաղաղութիւն է ներդրում Ամերիկեանցի ձեռքով:

Երբ հարկաւոր է ասուելով զի Բաֆֆին վէպերի վրա, «Մեղուն» ասում է որ նրա վէպերը ուրիշ ոչինչ չեն, եթէ ոչ «Մշակի» բոլոր մտքերի մի ժողովածո: Իսկ երբ որ պէտք է ցոյց տալ որ «Մշակը» ինքն իրան ոչինչ բան է, նոյն «Մեղուն» ասում է որ Բաֆֆին բանի կերպով տարածել է «Մշակը» իր գեղեցիկ վէպերով իսկ ինքն «Մշակը» ամենին չէր տարածվի առանց այդ վէպերի:

Երբ հարկաւոր է, ցոյց են տալիս թէ Բաֆֆին համբաւել է «Մշակի» ուղղութեան հետ. իսկ ուրիշ անգամ, թէ նոյն Բաֆֆին միայն դրամ ստանալով հաւատարմութիւն է մնում «Մշակին»:

Վերջապէս երբ հարկաւոր է մեր լրագրիչը ստորագրել, այն ժամանակ «Մեղուն» ասում է թէ Բաֆֆին իր ուղղութեամբ ոչ թէ «Մշակի» հետ է համբաւել, այլ «Մեղուն» հետ:

Եւ այդ ամբողջ զրականական աջափաստաւոր, որին անուանում են «Մեղուն», խեղճ հայ հասարակութիւնը կարող է և մոլորվում:

Արդեօք զարմանալի չէ՞ որ հայ ամբողջ ուղեղը այն աստիճան զօրեղ է որ դեռ կարողանում է կատարելապէս չը մոլորվել կարգաւոր Մեղունի պէս մի թերթի:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԲԱԳՈՒՅՑ

Փետրվարի 19-ին

Թէ տեղիս և թէ համախու հայ-աւետարանականները ունեցել են հայ գործիչներ, որոնք, ճշմարիտն խոստովանած, ամեն կերպով աշխատել են հայ-աւետարանականների առաջադիմութեան համար: Բայց ինչպէս է եղել, որ այս հայ գործիչները հեռացել են դրանցից, ինչն է նրանց դրդել որ թողնեն իրանց ազգակիցներին ծառայելու և դարձնեն իրանց գերմանացիներին մէջ գործիչներ:

Հայ-աւետարանականները նայել են այդ գործիչներին վրա, ինչպէս վարձված անհաւորութիւններին վրա, որոնք պիտի գործեն այնպէս, ինչպէս տեղն է ցանկանում: Ամեն մի հայ, որ պիտի սրանց գործիչ դառնար, պիտի մի կողմը թողնէր մի հատ հայ-աւետարանական և ասի թէ «ես լեզաւաբէմ քաջում կտոր կտոր թարգմանած քաւրով խնայեցի» — կարծես ոչ մէկը չը կայ այդպէս ասող: Ուրեմն ոչ ում չէ ցանկանում թարգմանած քաւրով լսել, էլ ինչու համար են ամեն կերպի դնում և ակամա դնում. քաւրովն էլ այնպէս է կարծում որ մեծ ընդունելութիւն են ունենում իր քաւրիները ժողովրդի մէջ: Աշխատեցէք զանազան մի հայ գործիչ և վարկեցէք նրա հետ ինչպէս որ հետ վարկում է, ք, մենք յուսով ենք որ նա անպատճառ ձեռք մօտ կը մնայ և ձեռքից չի հեռանա:

Թող հայ-աւետարանականները չը կարծեն որ մենք այս սողերը գրում ենք ընկերութեանը խայտառակ անելու համար և չը որոնեն գրողին գտնել, այլ թող մտածեն այդ բաների վրա, որոնք բոլորն էլ ճշմարտութիւններ են և ուղղին իրանց սխալը: Այդ մենք չենք գրի լրագրի մէջ, եթէ լսելի և բանի տեղ չենք մեր խօսքը, փոխանակ մեզ վրա բարեխաղաղ և երկնայ անուանելու:

Հայ-աւետարանական

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մեզ գրում են ԳՈՒԹԱՅԻՍԻՅՑ հետեւալը: «Վերջերս, ինչպէս լրագրիներում կարդում ենք, բաւական տաղանդաւոր երիտասարդներ երեւցան հայերի մէջ: Գրովյալիս սակաւաթիւ հայերն էլ գրել են այդ տեսակ անձինքներից: Մի բանի օր առաջ մեզ տեսակ հեռացաւ մի երիտասարդ, պ. Զանդեանց որ տնտեսի գեղեցիկ ձայն ունի: Նա գնաց Ս. Պետերբուրգ, որտեղ գիտաւորութիւն ու

Նշենք և պատուը զարմացած նայում էին մեզ վրա: Մեր բոլոր խօսակցութիւնից նրանք ոչինչ չը հասկացան, որովհետեւ մենք խօսում էինք մեր մայրենի լեզուով: Նրանք կամ լաց էին լինում, երբ տեսնում էին մեր արտասուքը, կամ ուրախանում էին, երբ նկատում էին մեր ուրախութիւնը:

Գիշերից բաւական անցել էր, երբ պատուը իմ օգնութեամբ ծերունուն իր անկողնին մէջ դրեց: Բայց նա չը կարողացաւ հանգիստ զննել: Ամբողջ գիշերը անցկացրեց զառանցութեան մէջ. միշտ ասի էր քաջում, արձակում էր դառն հառաչանքներ և լուում էր: Իսկ շատ անգամ ասում էին մի և նոյն խօսքերը. «Ախ, ինչպէս խաղեցայ ես»...

Եւ նստած էի նրա անկողնին մօտ և լի տխուր մտածութիւններով նայում էի անբախտ հօր տառապանքներին վրա: Արդեօք ինչ մի դժոխային կէտ կար այդ ողորմելի մարդու ճակատագրի մէջ, որ այնպէս խռովեցնում էր նրան: Ո՞վ գիտէ, ինչ էին անցել նրա գլխով, ո՞վ գիտէ, իր կեանքում որպիսի դառն արկածներ էր հանդիպել նա, որ այնպէս ստակալի կերպով տանջվում էր, երբ յիշում էր դժբախտ անցեալը:

—Նրբի, դուք վատ լուրեր հաղորդեցիք նրան, հարցրեց պատուը:

—Ընդհանրապէս, իմ հաղորդած լուրերը խիստ ուրախալի են:

—Ապա ինչու այդպէս խռովեցնում եմք ընկաւ նա:

—Չը գիտեմ:

—Այդպէս շատ անգամ պատահում էր նրա հետ, խօսեց պատուը: —Նրբին ամբողջ օրերով պատահեց թերանք չէր գնում, և ոչ գնում էր ձուկն որսալու, այլ անշարժ նստած խրճիի դռանը,

նր մտնել երաժշտական դպրոց, կոնսերվատորիա Մեզ մօտ կայ նոյնպէս մի հայ երիտասարդ Ներկի, պ. Յ. Մամաջանեան, որ իր անվարկ վրձինով բոլորիս զարմացնում է: Երիտասարդ նկարիչը պարզապէս ժամանակ նստած իր մանրաթուղթի վրա, ձեռքով լուծում է զանազան պատկերներ: Նա մի և նոյն ժամանակ մեծ ընդունակութիւն ունի և դէպի և լուծում է զանազան պատկերներ: Այս երկու երիտասարդները երբեք չեն խօսում իրար հետ: Նա երբեք չէր լինել եթէ զեղարուեստի այդ ձևի գերի վրա մեր ուսումնարանները ուշադրութիւն դարձնէին, որպէս զի դուր չը կորչէին մեր տաղանդները:

Թիֆլիսում հրատարակվող վրաց «Գրող» լրագիրը մարտի 3-ի իր համարի մէջ հրատարակեց հայերին մի շատ համակրական յօդուած կաթողիկոսական խնդրի մասին: Լրագիրը կարծում էր ամենաարժանաւոր կանգիդատներ կաթողիկոսական աթոռի վրա Ներսէս և Խրիմեան եպիսկոպոսներին:

Թիֆլիսի մէջ բացված ձիաքաշ երկաթուղիի վրա Գրողի արձանից մինչև Փոթի-Փոթի մեան երկաթուղու կայարանը այն աստիճան տաքեղեղ է թիֆլիսցիներին, որ այդ երկաթուղու վագոնները ամբողջ օրը լի են լինում ձիաքաշորներով: Իսկ փողոցներում երթևեկները կաթողիկոսական ձիաքաշորներով չարկում են և անհաւանգում և զմայլված նայում են ինչպէս միւսի ետևից անցնում են ձիաքաշ երկաթուղու վագոնները:

ԱՐԳԻՆԱՅԻՑ մեզ գրում են: «Շիրակի նկարաւորական փոխ-գնապետ Ա. Կուրեչեանցի մահաւասար կերպով սիրում է ամբողջ Շիրակի վրձնակում գտնված ազգաբնակչութիւնը: Նա ամբողջ մարդ է և շատ բարեխաղաղ և պարզ իր պաշտօնը: Նա, պէտք է խոստովանուի, անհմտ էր ունի դէպի հայերը, որոնք այս կազմում են գիւղական ազգաբնակչութեան խմբում: Իր գաւառի գիւղերը այցելած ժամանակ հանդիպելով հայ գիւղացիներին, գաւառացի միշտ խրատում և յորդորում է ժողովրդին բանորր դպրոցներ, բարեկարգել եղանակներ և կարգել ու դարդարել կենդանիներ, որոնք մեր գաւառում շատ անգամ իրանց տեսքով ոչնչվում են: Շիրակի խրճիթներից: Գաւառացիները միշտ գրում են հայ գիւղացիներին իրանց սեփական հողերից մի մի կտոր յատկացնել կենդանուր ուսումնարանին, շահեցնել տարուց տարի և ի մեզ մի գումար, որով կարելի լինի պահպանել

Ժամերով նայում էր ծովի վրա, նայում էր ցուրդած անող նաւերին ու նաւակներին և ծովի մէջ: Երբ մտածում նա, ևս այդ չը կարէր նա երբեք իր սիրտը ինձ մօտ չէր բացանայ: Բայց ևս շատ անգամ նկատում էի նրա աչքերը արտասուքով լինում էին օրեր, որ նա տուր, խօսում էր, ծիծաղում էր և մի անգամ հանաքներ էր անում: Բայց յանկուտ կարծես թէ, մի չար ոգի անցաւ նրա մօտով: Նա մտաբերեց մի ինչ-որ բան, և կրկին փոխաւր պատում էր նրա դէմքը, սկսում էր լուռել, սկսում էր անիծել իր բախտը...

Ամբողջ գիշերը մենք անքուն մնացինք. նոյնպէս չը պատկեց ջնջելու, երբ տեսաւ, որ նստած եմ: Խեղճ աղջիկը չը գիտէր ինչու էր բախտ իմ տխրութիւնը: Նրան յայտնի էր իմ բախտ հօր և նոյնքան դժբախտ որդու ցասանակալը: Նա չը գիտէր, որ մենք աշխարհի միտախառն արարածներից մէկն էինք, անհայրենիք, հաւածված դառն հանգամանքներում, թափառում էինք երկրի երկրորդ կողմի մի արմատախիւ եղած, չորացած բույսի փոթորկալին հօգով անցկացնելով անցքերում է իր կատաղի հոսանքի հետ...

Այս, Նշենք չը գիտէր ինչու միտախառն Որդին հանդիպում էր կորած, մոռացված բոլոր և փոխանակ ուրախանալու, արտասուքով արթնանալ այդ հանդիպումը պիտի բայց նրա առջև կատարված պատահանքների մի տեսքով մի, որ մինչև այնօր նրան անյայտ էր...

Նշենք միայն հարցրեց ինձ. —Գու առաջուց ճանաչում էիք այդ ծերունուն: —Նա իմ հայրն է, պատասխանեցի ես:

(Կը շարունակվի)

այն ժամանակ նրա կշիռը կը լինէր 6,282 տոնն (տոնն—60 պուով) ոսկի կամ 120,000 տոնն արծաթա՝ Ալյազդի անազին ընամտեթիւն մնալով տեղափոխելու համար կը հարկաւորուէին 26 նաւեր, որոնցից իւրաքանչիւրի մէջ կը մտնէր 250 տոնն մնալով, և 12,581 փազօններ, որոնց իւրաքանչիւրի մէջ կը պարունակուէր 10 ցէնտնէր (ցէնտնէր—100 ֆունտ) մնալով, կամ 281,769 փաւերներ, որոնցից իւրաքանչիւրը կը տանէր 50 ֆունտ: Եթէ անդլիական ազգային պարտքը ոսկու աւանման սօսկիներնեղից թաղիպաճ լինէր և եթէ նրանք մէկ մէկու լրա զրաճ լինէին, այն ժամանակ կը կազմէր մի տին 710 անդլիական միլոն բարձրութիւնաւ. եթէ որ այդ ոսկիները չարեւով դարձնէին, այն ժամանակ նրանք կը զրաւէին 11,048 անդլիական միլոն տարածութիւն կամ մի չլիմայ, որով կարելի էր լինէր համարեա երկու անգամ չըլլապտուն լուսխնը: Նոյն պարտքը բանկային տոմսակներով, որոնցից իւրաքանչիւրի արժուոյթիւնը լինէր 1 ֆունտ ստերլինգ (1 ֆունտ ստերլինգ մեր փողոցով 6 ր. 281¹/₂ կոպէկ է), կը ծածկէր 40 անդլիական միլոն լաւութիւն և 1,040 անդլիական միլոն երկաթուղիին աւանցող մի տարածութիւն: Եթէ որ ամբողջ պարտքը հաւասարաչափ բաժնովաճ լինի երկրաբանաբն բոլոր բնակիչների մէջ, այն ժամանակ իւրաքանչիւրը (տղաւարդ, կին և երեխայ) ստիպուած կը լինէր 16 շիլլինգ (մօտ 5 րուբլ) վճարել:

Բայան կէտ ի պատիւ Վիկտոր Զեւգօրի
Վիկտոր Զեւգօրի ծննդեան 81-ամեայ տարեդար-
ձին զրականութեան և արուեստի բոլոր երեւի-
նելը փետրվարի 15-ին (27-ին) ժողովկեցան ի
պատիւ մեծ բանաստեղծի «Hotel Continen-
tal»-ում կազմված բանկէտում: Երեւոյեան մօտ
8 ժամին բանաստեղծը եկաւ իր թոռան՝ Ժան-
նայի հետ և տրեխի Լօկորալի ուղեկցութեամբ:
Նրան զինավորեցին միանգոյ ծախեալուովէին:
Ներսի և փոսթմերով: Զայր չառ չբեղ էր: Զայն

վ կենցեցիայի բաղադրային խորհուրդը վճանեց ան-
ւանել Ռիխարդ Վադների անունով այն
հրապարակը, որ գտնվում է Վենդրամինի պալա-
տի առաջ, ուր վախճանվեցաւ երեւելի երաժիշտը:

ՀԻՒՄԻՍԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼ ՈՒԹԵՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐՅԱՆԻՐԻ, 3 մարտի: Լրագրիչները հաղորդում են ստատուս-սեկրետար Միկոյանին անվտանգության ծախսերի միջոցառումների մասին: Նախագահը, որոնցից մեկը ներքին գործերի մինիստր կոմս Ֆոկտյուխն է, իսկ միւսը Երմակովն է: Ս. Պետերյանի համարում է, որ ինքնասպանություններից, չէր կամենարժեքի արդարանալ անհիմն կասկածանքներից, իբր թէ ինքը մասնակցել է իր նախկին ստորագրող յանցաբար գործողություններին: Ս. Պետերյանը, որ ինքնասպանություն է կոմիտայի պատճառ էր, լրագրիչների հետ հարցազրույցի, որ ներկայումս Ս. Պետերյանը մեջ վարչական բարձր պաշտոն էր վարում: Ռուսաց արդիւնաբերությունները և առևտրի նպատակով ընկերություններ թողնել տուած բանալ իր բաժինը Բոստոնի Գոլդման և Կոխինի: Պրոկուրորի բողոքը Պանինի արդի գործի մասին զինուորական գլխավոր գաղտնարար առանց հետևանքի թողնել:

ՍԻՄԻՐԻՍԿ, 3 մարտի: Տօնավաճառը հան-
դարա է: Գնողները քիչ են, առհասարա
պարտքով են ծախում:

ԲԵՐԼԻՆ, 3 մարտի: Երեկ ռուսաց զե-
պանը Հանդիսատար ճաշ տուեց պալատ-
կան բարձր անձանց և զիսկոմատիական
բաժնի մի քանի անդամներին: Դեսպանու-
թեան խորհրդատու Արապով ուղևորվեցա-
ն Բադեն-Բադեն:

ՍԻՄԻՐԻՍԿ, 3 մարտի: Սիմիրսկիի և Սա
մարայի մէջ եղանակը տաք է: Անձրենները
փշանում են ճանապարհները:

Վ.Ա.Գ.Ի.Կ.Ա.Վ.Կ.Ա.Ս. 3 մարտի: Եկատերին
դարի բատալիոնի վերակազմի և Ֆելդֆել
բելի սպանության միջ մեղադրվածներին
Հինգ Հոգի դատապարտված են մահուան
պատժի, հրացանի առնվելով:

ՏԱԶԿԵՆՑ, 3 մարտի։ Քաղաքի շրջակայ
ներսում թափառողներ են գնում բազմացած
վագրների համար։ Մասնակցում են ամբողջ
բատալյոն և շատ օխիշները։ Ենթադրվում
է չարանակել հեռավորական լինել կոտորից
կուրգանից մինչև Բուխարա։ Սպլի ճանա-
պարհ է կառուցվում կունդրադից մինչ
վրտի բերանը։

ՀԱՌՄ, 3 մարտի, Պատգամաւորները ժողովի մէջ մինիստր Մանչինի պաշտօնապէս յայտնեց, որ Խաղիւնն է ձգտում երկիրն ձեռք բերել ի մասս Աւստրիայի:

Խմբագիրը—Հրատարակող Գրիգոր Արծր Ռեհեր

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԾԱՌՎՈՒՄ Է

ԿՈՎԱՍԱՆ ԳՐԱԽԱՆՈՒԹՈՒՄ
ԾԱՌՎՈՒՄ Է
(Թարգմանական. Ա. Մ. Ե. Պ.)
Ազնիւ թղթի վրա գեղեցկատիպ:
Գինը 25 Կ.

ՊԱՏԻ ՈՒՆԵՄ

Յայտնել յարգելի հասարակութեանը,
որ իմ աշխարհի խնամովի մէջ ԱՐԾՐՈՒ-
ՆՈՒ ԳԱՆՔԻՆՈՒՄ, ԳՎՈՐԾՈՒՄ փողոցի
վրա № 138 ՆԵՐՔԻՆ ՅԱՐԿԻ մէջ, Գա-
վիդօլի մահուկէ խնամովի հանդէպ
մանր և մեծ քանակութեամբ ծախ-
վում է ամենաբարձր տեսակի ԿՐՈՒՊՈՒ
ՆԻ ԿՐՈՒՊՈՒՄ 1 և 2 տեսակի և
ՎԱՆՅՈՎԻ ԱՆԻՐ ԶՈՒՐԵՆԻՆ և ընկ.
Հործարանից Բոստօլ ԳՆԻՎ փրա ԱՄԵ-
ՆԱԶՈՒՄ ԳՆԵՐՈՎ: Օրինակ աշխարհ
փունտերով և ծախվում են այն գինով,
ինչ գնով ուրիշները չուզենք որ
ծախվում:

ԱՐՇԱԿ ՏՈՒՂԱԵՎ
2—4 (1)

ՂԱՐԱՐԱՂԻ

ԱՍՏՂԱԳԵՏԸ

ՀԵՂԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏՈՆ ԶՈՒՐԵՆԻՆ

ԹԱՐԳՄԱՆԵՑ ԲԱՅՅԻ

Թիֆլիսում գինն է 1 ր. 20 Կ.
Թիֆլիսից դուրս . . . 1 ր. 50 Կ.

Վաճառվում է

Մշակի՝ խմբագրատանը. «Կենտրոնա-
կան գրադատանոցում» Զաքարիա
Գրիգորեանի «Կովկասեան գրադատա-
նոցում» պ. Շահվերդեանի գրադատ-
նոցում պ. պ. Շահինեանի և
Տէր-Գրիգորեանի ծխատան մագաղին-
ներում:

ԲԱՅՅԻ

ԽԱՄԱՅԻ

ՄԵԼԻՔՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Գինն է 1 ր. 50 Կ.

Գիրքը բաղկացած է 467 երեսներից
Թիֆլիսում վաճառվում է

Մշակի՝ խմբագրատանը. «Կենտրոնա-
կան գրադատանոցում» Զաքարիա
Գրիգորեանի «Կովկասեան գրադատա-
նոցում» պ. Շահվերդեանի գրադատ-
նոցում պ. պ. Շահինեանի և
Տէր-Գրիգորեանի ծխատան մագաղին-
ներում:

Օտարադարձացի կարող են դիմել
կամ յիշեալ տեղերը, կամ ուղղակի հե-
ղինակին հետեւեալ հասցեով:
ՏԻՓԼԻՍԻ. Քաղաքի «Միակ»
ՐԱՓԻ.

INJECTION AU MATICO

DE GRIMAULT & Co, PHARMACIENS A PARIS
PERMIS EN RUSSIE

Փարիզի Գոլմե և ընկերը
գերազանցապէս

ՄԱՐԻՔՈՒ ԷՆՇԵՔՍԻՆՈՒՆԸ
Ռուսաստանում ընդունված.

Այս դեղը որ փերուի
Մարիքո կոչուած զուտ
բոյսերէն բաղադրուած է, քիչ
աւել մէջ ամենից շատ
հասցած հոտամեղր կը
լսելի, և այդ պատճա-
ռաւ մի քանի տարուան
մէջ ամառը աշխարհում
հաշակուած է.
Ծախվում է Փարիզ,
Վիլլիէն փողոց, N° 8
և գլխաւոր գերազանցապէս մօտ. T

Թիֆլիսում գեղատան ապրանքների կովի-
նի. մէջ և Շահ-Պարոնեանցի մօտ:
(5. 12. 23) 4—9

PHOSPHATE DE FER

De LEBLANC, Docteur des sciences.

Գիտութեանց ասթօր և դեղագործ
Լեբլանկ

ՖՕՍՖԱՏ ՏԸ ՖԵՐԸ

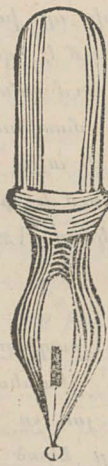
Այս դեղը արհմը և ուրիշները
վերանորոգելու և դորտներու համար
գործածուած դեղորեկը ամենաազդե-
կ է: Ոչ պնդութիւն կը պատճառէ, ոչ
ստամոքսը կը հոգնեցնէ և ոչ ալ
տեղանքը կը սեղանէ, միշտ մեծ
յաջողութեամբ բժշկում է կանանց
սպիտակ հոտանք, ստամոքսի ցաւը,
ստամոքսի թիւնը, արեան տկարու-
թիւնը, միտք բանիւ այն ամէն
հիւանդութիւնները, որոց ենթակայ
են փափուկ կանայք և գիտակիթ
աղջկանք և մանկանք, իր սովորեալ
անարիւն, թուլամարմն և անախորժ
են:
Ծախվում է Փարիզ, Վիլլիէն փողոց
N° 8 և գլխաւոր գերազանցապէս
մօտ. T

Թիֆլիսում գեղատան ապրանքների վա-
ճառման Բարձրագոյն հաստատված Կովկա-
սեան ընկեր. մէջ և Շահ-Պարոնեանցի մօտ:
(5. 12) 3—6

ԳԼՈՐՈՒՍԻ ԳՐԻՉՆԵՐ

Որոնցով կարելի է գրել ամենակալիւս
թղթի վրա:

Միակ գործակա
ԼԻԱԿԱՆ Խ
տեղը կան ամեն
րի համար մեծ
ԳՐԻՉՆԵՐ
էժան քան թէ
նոյնպէս ԹԱՆԱԲ,
ներ, գմուռ, ՄԱ
րիշներ, պէտալ
ներ, ծխատան
ներ, ածելիք, ս
ներ, ԲԱՅԱՍՈՒՈ-
րարիւ կախելու
ՏԻՆԵՐ, վազատի

լուծիւն ԱՆԳ-
ԱՆՈՒԹ: Նոյն
տեսակ ձեռագրե-
ծանակութեամբ
ամեն ձևի 25%
ուրիշ տեղ: Կան
թուղթ, տեղաւի-
ՏԻՆԵՐ, քարեզ-
ԳՐԶԱՆՈՒ, քաւի-
ամաններ, ՄԱՐԱՏ-
րոցներ, խալիչա-
ՄԱՆՃԱԿԱՆ, վե-
համար իրեր, ԳՕ-
ներ, ՄԱՏՈՒՑԱ-

ԲԱՆՆԵՐ, բրդանական մետաղից իրեր, ԼԱՊ-
ՏԵՐՆԵՐ, գաւաթներ, ԲԱԺԱԿՆԵՐ, ջրամաններ,
երես լուսնալու ամաններ, ֆիլտրա, կրան,
շփոցներ, այգու միւրամներ, շորի շէտակա,
գլխի, երկաթե թելերից, ձիւ համար: Մա-
կենաօշներ: Բժշկական թուղթ վառելիքե-
տի համար և այլն և այլն:

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԽԱՆՈՒԹ:

3—100

ԲԱՅՅԻ

ԿԱՅԵՐ

ՀԱՏՈՐ ԱՌԱՋԻՆ

Գինն է 2 ՐՈՒՐ

Գիրքը բաղկացած է 546 երեսներից
և աւելի մեծ գիրք ունի, քան թէ
հեղինակի միւս հրատարակութեան-
ները:

Թիֆլիսում վաճառվում է

Մշակի՝ խմբագրատանը. «Կենտրո-
նական գրադատանոցում» — «Կովկա-
սեան գրադատանոցում» — պ. Շահ-
վերդեանի պալիլիսում — պ. պ. Շա-
հինեանցի և Տէր-Յովսէփեանցի ծխա-
տան մագաղիններում:

Օտարադարձացի կարող են դիմել
կամ յիշեալ տեղերը, կամ ուղղակի հե-
ղինակին հետեւեալ հասցեով:
ՏԻՓԼԻՍԻ. Քաղաքի «Միակ»
ՐԱՓԻ.

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԽԱՆՈՒԹԻ
ՄԵԼԻՔՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ
ՆԱՌՈՐ ՓՈԳՐԱՑՈՒՄՆ

(MAISON DE CONFIANCE) ԱՐԾՐՈՒ-

ՆՈՒ ԳԱՆՔԻՆԱ № № 156, 157, 158,

159 և 160.

Համեմատեցէք թէ՛

1 ր.	10 Կ.	Թէ՛յի հետ ամեն տեղ	1 ր.	30 Կ.
1 "	20 "	" " " " " "	1 "	60 "
1 "	40 "	" " " " " "	1 "	90 "
1 "	60 "	" " " " " "	2 "	20 "
1 "	80 "	" " " " " "	2 "	50 "

ամենալաւը 2 ր. 3 —

Մի և նոյն տեղը գործակալութիւն վա-
ճառման շօխաղի և Կախօ-Փրայ էստե-
ցիայի, Պալմերի բնակիչների, Բազրի կոն-
ֆեկաների, Շեֆերդի դանակների, Տուրնե-
րի գրիչների, Գաուի հրացանների, Վեկի
բեֆօլքների, Բարնսի թամբերի, Մեկի
ամաններ, Կոլմանի կրակալ և մանանիս,
Շվարցի տրոմներ և այլն և այլն:

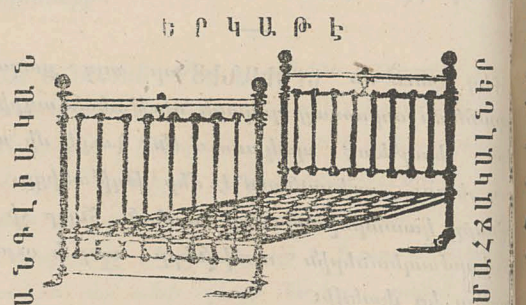
77—100

Իմ հանգուցեալ վաղաժամաւ եղ-
բայր Առաքել Բարայեան Բահայե-
րեանցի մանրամասն կենսագրութիւնը
գրած ունեւ հրատարակելու համար:
Բայց կամենալով աւելի լիակատար և
մշակուած դուրս բերել խնդրում եմ
բոլոր ծանօթներից և բարեկամներից
հաղորդել ինձ անցապաղ տեղեկու-
թիւններ հանգուցեալի կեանքի և
նրա հասարակական գործունէութեան
վերաբերեալ: Հասցէս — Шушу, Нико-
лаю В. Багатурянец.
Նիկոլայ Բ. Բահայեանց
1—3

ВО ВТОРНИКЪ 8 МАРТА.
ВЪ ЗАЛѢ ТИФЛИССКАГО
КРУЖКА,
Будетъ данъ
М. И. Михайловымъ
КОНЦЕРТЪ

Билеты и программу концер-
та можно получать съ субботы въ М.
ЗЫКАЛЬНОМЪ магазинѢ Ланко и
швейцара Кружка.

1—2

Մի հոգու համար 8 լուրջուց, եր-
կու հոգու համար 14 ր., մահիճներ
ծովային խոտով լցված 6—9 ր. ԱՆԳ-
ԼԻԱԿԱՆ ԽԱՆՈՒԹԻ ՄԵԼԻՔ-
ՆՈՒՄ, զանազան պատուարարների
երկաթե ԳՐԻՉՆԵՐ, կողպէքներ, թիւեր,
աղամարդկերանց և կանանց ԹԱՄԲԵՐ,
մատուցարաններ, ԿԵՆՏԵՆ, բեֆօլքե-
րներ, ՀՐԱՑԱՆՆԵՐ, պրոմներ, կոնֆեկա-
ներ, թէ՛ 1-ին հոնձի և այլն 25%
աւելի լաւ և էժան քան թէ ուրիշ
տեղ:

43—100

ԳԱՆՔԻՆԱ ԱՐԾՐՈՒՆԻ ԳՎՈՐՅՈՎԱՅԱ ՓՈՂՈՑ

ՊԱՆՏՍ ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ № 144.

СКЛАДЪ ЕВРОПЕЙСКИХЪ ТОВАРОВЪ

№ 144, ГАЛЛЕРЕЯ АРЦРУНИ

Ծախվում են. մեծ քանակութեամբ և խիտ էժան, Վիենայի ԹՈՒՆԹ Փար-
րիկայի ՄԵԼԻՔԻ ամեն տեսակ, նոյնպէս ՈՍԿԵԶՈՎ ՇՐԱՆԱԿՆԵՐ հայեցիների հա-
մար և ՀԱՅԵԼԻՆԵՐ, լուսանկարների համար ԱՐԾՐՈՒՄԻ թուղթ, Բեզիլայի ԱՊԱԿ-
ՆԵՐ պատուհանների համար, ամեն տեսակի, նոյնպէս ՄԱՐԱՐԻՈՆ քար, ԹՈՒ-
ՋԵԱՑ ԱՄԱՆՆԵՐ հանդուլ ՆԻԹՐԱՐ ԳԱՐԺԱՆ, ՈՍԿԻ և ուրիշ շատ ապրանքներ:

ՎԻԵՆԱՅՈՒՄ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է

L'ORIENTAL

ՖԻԱՆՍԵՐԵՆ ԹԵՐԹԸ, ԱՄԻՍԸ ԵՐԿՈՒ ԱՆԳԱՄ:

«Ժուրնալ դ'Օրիան» զաղարեցրած թերթի տեղ է հրատարակվում այդ նոր լա-
զրը: «L'Oriental» թերթի տարեկան գինը 8 լուր է, կէս տարեկանը 4 լուր:

Գրվել կարելի է «ՄՇԱԿԻ» խմբագրութեան մէջ, կամ ուղղակի Վիենայում գրվե-
լով հետեւի հասարակ հասցեով. Vienne (Autriche) M. F. Salles I. Neuer Markt 9